

**Fundusze
Europejskie**
Wiedza Edukacja Rozwój

**Rzeczpospolita
Polska**

Unia Europejska
Europejski Fundusz Społeczny

PROGRAM NAUCZANIA KURSU UMIEJĘTNOŚCI ZAWODOWEJ

OGR.01.3. Planowanie kompozycji i dekoracji roślinnych

w zakresie kwalifikacji

OGR.01. Wykonywanie kompozycji florystycznych

wyodrębnionej w zawodzie

florysta 343203

Branża: ogrodnicza (OGR)

Warszawa 2021

Autorzy: mgr inż. Katarzyna Kwiecień, mgr inż. Rafał Kozik.

Recenzenci:

Recenzent 1: nauczyciel zawodu – lic. Katarzyna Malec

Recenzent 2: przedstawiciel rynku pracy - Rafał Wrzesiński

Ekspert: mgr inż. Dorota Dembek

Polska Rama Kwalifikacji – 4

Program opracowany we współpracy podmiotów z otoczenia społeczno-gospodarczego wskazanego we wniosku o powierzenie grantu na opracowanie modelowego kwalifikacyjnego kursu zawodowego (KKZ): Centrum Ogrodnicze KRUPIŃSCY, Szkołka Drzew Owocowych i Krzewów Ozdobnych, Kwalifikowana Szkołka Drzew Owocowych Krzewów Ozdobnych i Róż, Katarzyna Malec "Gardenia", Anna Wsołek Ogrodnictwo na Zielonym Wzgórzu.

Program Operacyjny Wiedza Edukacja Rozwój

Oś priorytetowa II

Efektywne polityki publiczne dla rynku pracy, gospodarki i edukacji

Działanie 2.14. Rozwój narzędzi dla uczenia się przez całe życie

Konkurs nr POWR.02.14.00-IP.02-00-003/19

Opracowanie modelowych programów kwalifikacyjnych kursów zawodowych (kkz)

Spis treści

1. WPROWADZENIE	5
2. PLAN ZAJĘĆ KURSY UMIEJĘTNOŚCI ZAWODOWEJ	8
2.1. POGRUPOWANIE EFEKTÓW KSZTAŁCENIA - TABELA 1, 2	8
<i>Tabela 1 Przyporządkowanie efektów kształcenia</i>	<i>8</i>
<i>Tabela 2. Grupowanie efektów kształcenia</i>	<i>10</i>
2.2. OKREŚLENIE LICZBY GODZIN NA KSZTAŁCENIE ZAWODOWE	15
<i>Tabela 3. Określenie liczby godzin poszczególnych zajęć z podziałem na zajęcia teoretyczne</i>	<i>15</i>
2.3. PLAN KURSU UMIEJĘTNOŚCI ZAWODOWEJ	19
<i>Tabela 4. Plan zajęć</i>	<i>19</i>
3. CELE KSZTAŁCENIA KUZ	19
4. PROGRAMY POSZCZEGÓLNYCH ZAJĘĆ	20
4.1. PROGRAM NAUCZANIA DLA PRZEDMIOTU: PROJEKTOWANIE KOMPOZYCJI I DEKORACJI ROŚLINNYCH.....	20
4.1.1. CELE OGÓLNE PRZEDMIOTU	20
4.1.2. CELE SZCZEGÓŁOWE PRZEDMIOTU.....	20
4.1.3. MATERIAŁ NAUCZANIA Z UWZGLĘDNIENIEM OPISU EFEKTÓW KSZTAŁCENIA.....	21
4.1.4. PROCEDURY OSIĄGANIA CELÓW KSZTAŁCENIA	27
4.1.5. PROPONOWANE METODY SPRAWDZANIA OSIĄGNIĘĆ EDUKACYJNYCH UCZESTNIKA KURSU	28
4.2. PROGRAM NAUCZANIA DLA PRZEDMIOTU: WYKONYWANIE KOMPOZYCJI FLORYSTYCZNYCH.....	29
4.2.1. CELE OGÓLNE PRZEDMIOTU	29
4.2.2. CELE SZCZEGÓŁOWE PRZEDMIOTU.....	29
4.2.3. MATERIAŁ NAUCZANIA Z UWZGLĘDNIENIEM OPISU EFEKTÓW KSZTAŁCENIA.....	30
4.2.4. PROCEDURY OSIĄGANIA CELÓW KSZTAŁCENIA	31
4.2.5. PROPONOWANE METODY SPRAWDZANIA OSIĄGNIĘĆ UCZESTNIKA KURSU	32
5. EWALUACJA PROGRAMU KUZ.....	33
6. WYKAZ LITERATURY ORAZ NIEZBĘDNYCH ŚRODKÓW I MATERIAŁÓW DYDAKTYCZNYCH	37

6.1. WYKAZ LITERATURY	37
6.2 WYKAZ NIEZBĘDNYCH ŚRODKÓW I MATERIAŁÓW DYDAKTYCZNYCH.....	37
7. SPOSÓB I FORMA ZALICZENIA KURSU	39
8. SPRAWDZENIE KOMPLETNOŚCI I POPRAWNOŚCI OPRACOWANEGO PROGRAMU ZAJĘĆ	39
<i>Tabela 5. Tabela weryfikacji programu nauczania KUZ pod kątem zgodności z przepisami prawa oświatowego</i>	<i>39</i>
<i>Tabela 6. Tabela weryfikacji programu KUZ pod kątem kompletności efektów kształcenia</i>	<i>39</i>

1. Wprowadzenie

Kurs umiejętności zawodowej (KUZ) umożliwia uzyskanie nowych kwalifikacji zawodowych w danym zawodzie osobom dorosłym w formie pozaszkolnej. Na kursie umiejętności zawodowej mogą się kształcić osoby dorosłe posiadające odpowiednie wykształcenie ogólne. Dla zawodu wymagane jest co najmniej wykształcenie średnie. Minimalna liczba godzin kształcenia na kursie umiejętności zawodowej w przypadku kształcenia w zakresie jednej z części efektów kształcenia wyodrębnionych w ramach danej kwalifikacji jest równa minimalnej liczbie godzin przewidzianej na realizację tej części efektów i wynosi 150 godzin. Plan zajęć został opracowany dla realizacji 16 godzin tygodniowo. Kurs kończy się zaliczeniem, a uczestnik kursu, który uzyska zaliczenie otrzyma stosowne zaświadczenie. Po zrealizowaniu w formie KUZ-ów całej podstawy programowej kształcenia w zawodzie florysta absolwent może potwierdzić swoje kwalifikacje zawodowe przystępując do egzaminu zawodowego. Egzamin składa się z dwóch części (części teoretycznej i części praktycznej). Po zdaniu obu części egzaminu absolwent otrzymuje certyfikat umiejętności zawodowych.

Program nauczania kursu umiejętności zawodowej w ramach jednostki efektów kształcenia OGR.01.3. *Planowanie kompozycji i dekoracji roślinnych*, został opracowany na potrzeby kształcenia osób dorosłych chcących zdobyć podstawowe wiadomości w zawodzie florysta.

W procesie kształcenia na kursie umiejętności zawodowej uczestnik kursu nabywa wiedzę z zakresu:

- charakteryzowania ogólnych zasady kompozycji,
- przygotowania dokumentacji projektowej,
- charakteryzowania kompozycji epokowych oraz współczesnych,
- charakteryzowania gatunków roślin z poszczególnych grup,

- charakteryzowania techniki florystycznych,
- opisywania kompozycji okolicznościowych,
- opisywania sposobów uprawy roślin rabatowych i do dekoracji wnętrz,
- charakteryzowania sposobów przedłużania trwałości kwiatów.

Charakterystyka programu.

Program nauczania dla kursu umiejętności zawodowej adresowany jest do nauczycieli kształcenia zawodowego, instruktorów praktycznej nauki zawodu oraz uczestników kursu, a także dyrektorów szkół kształcących w zawodzie, CKP, CKZ, CKU organów prowadzących szkołę, organów sprawujących nadzór pedagogiczny oraz pracodawców i partnerów społecznych.

W skład programu wchodzi wszystkie efekty kształcenia zawarte w podstawie programowej kształcenia w zawodzie florysta dla kwalifikacji OGR.01. Wykonywanie kompozycji florystycznych, zawarte w jednostce efektów kształcenia OGR.01.3. *Planowanie kompozycji i dekoracji roślinnych*. Efekty kształcenia wskazane do realizacji w kształceniu teoretycznym mogą być (po spełnieniu wymagań określonych w aktualnych przepisach prawa oświatowego) realizowane w formie kształcenia na odległość, przy czym zaliczenie tych zajęć nie może odbywać się w formie zdalnej. Kształcenie praktyczne nie może być realizowane w formie nauczania zdalnego przy wykorzystaniu metod i technik nauczania na odległość. Realizacja programu nauczania powinna odbywać się w pracowni zawodowej z wyposażeniem odpowiadającym najnowszej technologii stosowanej w zawodzie.

W programie przyjęto spiralny układ treści nauczania. Oznacza to, że do już zrealizowanych treści kształcenia można wracać, ale ich realizację należy prowadzić na wyższym poziomie. Materiał nauczania jest ułożony w następujące po sobie cykle, które rozszerzają zrealizowane już poprzednio zakres wiadomości. Spiralny układ treści ma duże znaczenie w kontekście egzaminu zawodowego oraz późniejszych umiejętności zawodowych wykorzystywanych w czasie pracy zawodowej. Uczestnicy kursu

umiejętności zawodowej powtarzając treści poznane na początku cyklu kształcenia, wraca do nich, nadbudowując je o kolejne wiadomości i umiejętności zawodowe sprawdzane na egzaminie zewnętrznym.

W celu uatrakcyjnienia procesu kształcenia zawodowego niezbędne jest stosowanie aktywizujących metod nauczania, zasady pogłębłości, łączenia teorii z praktyką oraz organizowanie wycieczek zawodowych, dodatkowych staży u pracodawców krajowych lub zagranicznych.

Założenia programowe

Zawód florysty jest odpowiedzią na zapotrzebowanie współczesnego rynku na wykonywanie usług z zakresu projektowania, wykonywania kompozycji i dekoracji roślinnych we wnętrzach, hotelach, biurach oraz na otwartej przestrzeni. Zwiększające się zainteresowanie dekoracjami okolicznościowymi wnętrz (np. kościołów, sali bankietowych, konferencyjnych, domów prywatnych itp.) powoduje wzrost zapotrzebowania na florystów – kreatywnych twórców dekoracji roślinnych, którzy będą w pełni przygotowani do wykonywania kompleksowych aranżacji. Florysta pracuje często w niestandardowych godzinach, ze zwiększoną intensywnością w czasie weekendu. Dla pracodawców ważne jest aby pracownicy potrafili dobrze adaptować się w każdym środowisku, w zmiennych warunkach pracy. Absolwenci florystyki muszą śledzić szybko zmieniające się trendy modowe, wykorzystywać w swojej pracy urządzenia takie jak laptop, tablet, aparat cyfrowy oraz posługiwać się programami do obróbki zdjęć i tworzenia wizualizacji. Firma, która chce się rozwijać musi zaistnieć w mediach społecznościowych, prowadzić stronę internetową, sprzedaż online oraz konto w socialmediach, gdzie stale może być w kontakcie z swoimi klientami oraz zdobywać nowych.

Program umożliwia rozwijanie u uczniów niezbędnych na rynku pracy kompetencji kluczowych, a w szczególności postaw kreatywności, innowacyjności i przedsiębiorczości oraz stwarza warunki rozwijania aktywności intelektualnej i emocjonalnej w ścisłej korelacji z praktyką. Program elastycznie łączy nabytą wiedzę i umiejętności z czynnościami o charakterze praktycznym.

Efekty kształcenia wskazane do realizacji w kształceniu teoretycznym, mogą być realizowane w systemie zdalnym, jednak ich zaliczenie powinno odbywać się stacjonarnie.

W doborze i nauczaniu przedmiotów zawodowych wyodrębniono przedmioty teoretyczne, wyposażające ucznia w niezbędną zawodową wiedzę teoretyczną, jak również przedmioty praktyczne, kształcące umiejętności wykonywania prac zawodowych.

2. Plan zajęć kursy umiejętności zawodowej

2.1. Pogrupowanie efektów kształcenia - tabela 1, 2

Tabela 1 Przyporządkowanie efektów kształcenia

Efekty kształcenia Stopniowane efektów kształcenia: efekt kluczowy ek, efekt ważny ew, efekt pomocniczy ep	Liczba godzin na efekt kształ cenia	Kryteria weryfikacji	Projektowa nie kompozycji i dekoracji roślinnych	Wykonywa nie kompozycji florystyczn ych
A	B	C	D	E
charakteryzuje ogólne zasady kompozycji (ek)	15	<ul style="list-style-type: none"> opisuje elementy kompozycji opisuje barwę, światło i cień jako elementy kompozycji plastycznej określa proporcje w kompozycjach florystycznych opisuje cechy układów kompozycyjnych opisuje rodzaje kompozycji ze względu na budowę, przebieg linii i punktów 	x x x x x	
przygotowuje dokumentację projektową dekoracji roślinnych (ew)	15	<ul style="list-style-type: none"> stosuje techniki barwne i skale stosuje zasady rysunku technicznego i perspektywy, w tym: wymiarowanie, rzuty, perspektywa czołowa wykonuje dokumentację projektową dekoracji roślinnych stosuje programy komputerowe do przygotowania dokumentacji projektowej stosuje programy komputerowe do przygotowania dokumentacji projektowej 	x x x x	
charakteryzuje kompozycje dekoracyjne różnych epok historycznych (ew)	11	<ul style="list-style-type: none"> Rozróżnia rodzaje dekoracji historycznych opisuje bukiety i kompozycje stosowane w różnych epokach historycznych 	x x x x	

Fundusze Europejskie
Wiedza Edukacja Rozwój

Rzeczpospolita Polska

Unia Europejska
Europejski Fundusz Społeczny

Efekty kształcenia Stopniowane efektów kształcenia: efekt kluczowy ek, efekt ważny ew, efekt pomocniczy ep	Liczba godzin na efekt kształcenia	Kryteria weryfikacji	Projektowa nie kompozycji i dekoracji roślinnych	Wykonywana nie kompozycji florystycznych
A	B	C	D	E
		<ul style="list-style-type: none"> określa materiał roślinny i dekoracyjny wykorzystywany w kompozycjach w „duchu epoki” wymienia cechy charakterystyczne europejskich kompozycji roślinnych wymienia style japońskiej sztuki układania kwiatów 	x	
charakteryzuje współczesne style kompozycji roślinnych (ek)	12	<ul style="list-style-type: none"> wymienia współczesne style kompozycji roślinnych opisuje współczesne kompozycje roślinne w różnych stylach stosuje programy komputerowe do wizualizacji współczesnych kompozycji roślinnych 	x x x	
charakteryzuje techniki florystyczne (ek)	15	<ul style="list-style-type: none"> dobiera techniki florystyczne do wykonania dekoracji roślinnej dobiera materiał roślinny, uwzględniając dostępność roślin wymienia środki techniczne i pomocnicze wykorzystywane w technikach florystycznych 	x x x	
charakteryzuje kompozycje okolicznościowe (ek)	20	<ul style="list-style-type: none"> opisuje materiał roślinny i dekoracyjny do wykonania kompozycji okolicznościowych opisuje technikę sporządzania wiązanek, w tym: technika spiralnego układania łodyg, technika równoległego układania łodyg opisuje rodzaje wiązanek, np. wiązanki luźne, wiązanki ciężkie-zwarte, wiązanki biedermeierowskie opisuje rodzaje bukietów, np. dekoracyjny, standardowy i mieszany opisuje kompozycje okolicznościowe, np. komunijne, ślubne, funeralne, bożonarodzeniowe, wielkanocne 	x x x x x	
charakteryzuje gatunki roślin ozdobnych z poszczególnych grup wykorzystywanych we florystyce (ek)	20	<ul style="list-style-type: none"> opisuje dekoracyjną i użytkową wartość materiału florystycznego stosuje nazewnictwo gatunków roślin ozdobnych (nazwa łacińska i polska) stosowanych we florystyce opisuje przydatność gatunków roślin ozdobnych do kompozycji florystycznych: (kwiaty cięte, zieleń cięta, krzewy i drzewa – kwitnące, ulistnione, owocujące, bezlistne) 	x x x x x x	

PROGRAM NAUCZANIA KURSU UMIEJĘTNOŚCI ZAWODOWEJ

OGR.01.3. Planowanie kompozycji i dekoracji roślinnych

Strona 9 z 42

Efekty kształcenia Stopniowane efektów kształcenia: efekt kluczowy ek, efekt ważny ew, efekt pomocniczy ep	Liczba godzin na efekt kształ cenia	Kryteria weryfikacji	Projektowa nie kompozycji i dekoracji roślinnych	Wykonywa nie kompozycji florystyczn ych
A	B	C	D	E
		<ul style="list-style-type: none"> – opisuje przydatność roślin doniczkowych do dekoracji wnętrz – wymienia rodzaje tkanek roślinnych – wyjaśnia procesy fizjologiczne zachodzące w roślinach podczas ich wzrostu i po zbiorze 		
charakteryzuje warunki uprawowe roślin rabatowych i do dekoracji wnętrz (ep)	12	<ul style="list-style-type: none"> – opisuje podłoża stosowane w uprawie i nasadzeniach roślin rabatowych i do dekoracji wnętrz – wymienia nawozy stosowane w uprawach poszczególnych grup roślin (sezonowych i do dekoracji wnętrz) – wskazuje terminy stosowania nawozów 	x x x	
charakteryzuje choroby i szkodniki roślin ozdobnych stosowanych we florystyce (ew)	10	<ul style="list-style-type: none"> – rozróżnia choroby i szkodniki roślin stosowanych we florystyce, np. mączniak, szara pleśń, przędziorek, mszyce – dobiera środki ochrony roślin do zwalczania chorób i szkodników, np. mączniak, szara pleśń, przędziorek, mszyce – wskazuje terminy stosowania środków ochrony roślin do zwalczania chorób i szkodników 	x x x	
charakteryzuje sposoby przedłużania trwałości roślin ciętych i kompozycji roślinnych (ew)	15	<ul style="list-style-type: none"> – opisuje czynniki wpływające na trwałość kwiatów i zieleni ciętej, np. temperatura, światło – rozróżnia metody suszenia i utrwalania roślin i kompozycji roślinnych – opisuje metody suszenia i utrwalania roślin – stosuje metody suszenia, utrwalania i preparowania roślin – stosuje sposoby przedłużania trwałości roślin ciętych i kompozycji roślinnych 	x x x 	 x x

Tabela 2. Grupowanie efektów kształcenia

Nazwa jednostki efektów kształcenia	Efekt kształcenia wraz z kodowaniem	Liczba godzin na efekt kształcenia	Kryteria weryfikacji kryteria podstawowe kryteria ponadpodstawowe	Obowiązkowe zajęcia edukacyjne ustalone przez dyrektora	Okres realizacji w cyklu nauczania
A	B	C	D	E	F
OGR.01.3. Planowanie kompozycji i dekoracji roślinnych	charakteryzuje ogólne zasady kompozycji (ek)	15	<ul style="list-style-type: none"> opisuje elementy kompozycji opisuje barwę, światło i cień jako elementy kompozycji plastycznej określa proporcje w kompozycjach florystycznych opisuje cechy układów kompozycyjnych opisuje rodzaje kompozycji ze względu na budowę, przebieg linii i punktów 	Projektowanie kompozycji i dekoracji roślinnych.	I tydzień
	przygotowuje dokumentację projektową dekoracji roślinnych (ew)	15	<ul style="list-style-type: none"> stosuje techniki barwne i skale stosuje zasady rysunku technicznego i perspektywy, w tym: wymiarowanie, rzuty, perspektywa czołowa stosuje programy komputerowe do przygotowania dokumentacji projektowej stosuje programy komputerowe do przygotowania dokumentacji projektowej 	Projektowanie kompozycji i dekoracji roślinnych.	I i II tydzień
	charakteryzuje kompozycje dekoracyjne różnych epok historycznych (ew)	11	<ul style="list-style-type: none"> rozdziela rodzaje dekoracji historycznych opisuje bukiety i kompozycje stosowane w różnych epokach historycznych określa materiał roślinny i dekoracyjny wykorzystywany w kompozycjach w „duchu epoki” wymienia cechy charakterystyczne europejskich kompozycji roślinnych 	Projektowanie kompozycji i dekoracji roślinnych.	II/III tydzień

Nazwa jednostki efektów kształcenia	Efekt kształcenia wraz z kodowaniem	Liczba godzin na efekt kształcenia	Kryteria weryfikacji kryteria podstawowe kryteria ponadpodstawowe	Obowiązkowe zajęcia edukacyjne ustalone przez dyrektora	Okres realizacji w cyklu nauczania
A	B	C	D	E	F
			– wymienia style japońskiej sztuki układania kwiatów		
	charakteryzuje współczesne style kompozycji roślinnych (ek)	12	– wymienia współczesne style kompozycji roślinnych – opisuje współczesne kompozycje roślinne w różnych stylach – stosuje programy komputerowe do wizualizacji współczesnych kompozycji roślinnych	Projektowanie kompozycji i dekoracji roślinnych.	III i IV tydzień
	charakteryzuje techniki florystyczne (ek)	15	– dobiera techniki florystyczne do wykonania dekoracji roślinnej – dobiera materiał roślinny, uwzględniając dostępność roślin – wymienia środki techniczne i pomocnicze wykorzystywane w technikach florystycznych	Projektowanie kompozycji i dekoracji roślinnych.	IV i V tydzień
	charakteryzuje kompozycje okolicznościowe (ek)	20	– opisuje materiał roślinny i dekoracyjny do wykonania kompozycji okolicznościowych – opisuje technikę sporządzania wiązanek, w tym: technika spiralnego układania łodyg, technika równoległego układania łodyg – opisuje rodzaje wiązanek, np. wiązanki luźne, wiązanki ciężkie-zwarte, wiązanki biedermeierowskie – opisuje rodzaje bukietów, np. dekoracyjny, standardowy i mieszany	Projektowanie kompozycji i dekoracji roślinnych.	V i VI tydzień

Nazwa jednostki efektów kształcenia	Efekt kształcenia wraz z kodowaniem	Liczba godzin na efekt kształcenia	Kryteria weryfikacji kryteria podstawowe kryteria ponadpodstawowe	Obowiązkowe zajęcia edukacyjne ustalone przez dyrektora	Okres realizacji w cyklu nauczania
A	B	C	D	E	F
			– opisuje kompozycje okolicznościowe, np. komunijne, ślubne, funeralne, bożonarodzeniowe, wielkanocne		
	charakteryzuje gatunki roślin ozdobnych z poszczególnych grup wykorzystywanych we florystyce (ek)	20	<ul style="list-style-type: none"> – opisuje dekoracyjną i użytkową wartość materiału florystycznego – stosuje nazewnictwo gatunków roślin ozdobnych (nazwa łacińska i polska) stosowanych we florystyce – opisuje przydatność gatunków roślin ozdobnych do kompozycji florystycznych: (kwiaty cięte, zieleń cięta, krzewy i drzewa - kwitnące, ulistnione, owocujące, bezlistne) – opisuje przydatność roślin doniczkowych do dekoracji wnętrz – wymienia rodzaje tkanek roślinnych – wyjaśnia procesy fizjologiczne zachodzące w roślinach podczas ich wzrostu i po zbiorze 	Projektowanie kompozycji i dekoracji roślinnych.	VII tydzień
	charakteryzuje warunki uprawowe roślin rabatowych i do dekoracji wnętrz (ep)	12	<ul style="list-style-type: none"> – opisuje podłoża stosowane w uprawie i nasadzeniach roślin rabatowych i do dekoracji wnętrz – wymienia nawozy stosowane w uprawach poszczególnych grup roślin (sezonowych i do dekoracji wnętrz) – wskazuje terminy stosowania nawozów 	Projektowanie kompozycji i dekoracji roślinnych.	VII i VIII tydzień

Nazwa jednostki efektów kształcenia	Efekt kształcenia wraz z kodowaniem	Liczba godzin na efekt kształcenia	Kryteria weryfikacji kryteria podstawowe kryteria ponadpodstawowe	Obowiązkowe zajęcia edukacyjne ustalone przez dyrektora	Okres realizacji w cyklu nauczania
A	B	C	D	E	F
	charakteryzuje choroby i szkodniki roślin ozdobnych stosowanych we florystyce (ew)	10	<ul style="list-style-type: none"> rozdziela choroby i szkodniki roślin stosowanych we florystyce, np. mączniak, szara pleśń, przędziorek, mszyce dobiera środki ochrony roślin do zwalczania chorób i szkodników, np. mączniak, szara pleśń, przędziorek, mszyce wskazuje terminy stosowania środków ochrony roślin do zwalczania chorób i szkodników 	Projektowanie kompozycji i dekoracji roślinnych.	VII i IX
	charakteryzuje sposoby przedłużania trwałości roślin ciętych i kompozycji roślinnych (ew)	10	<ul style="list-style-type: none"> opisuje czynniki wpływające na trwałość kwiatów i zieleni ciętej, np. temperatura, światło rozdziela metody suszenia i utrwalania roślin kompozycji roślinnych opisuje metody suszenia i utrwalania roślin 	Projektowanie kompozycji i dekoracji roślinnych.	IX tydzień
		5	<ul style="list-style-type: none"> stosuje metody suszenia, utrwalania i preparowania roślin stosuje sposoby przedłużania trwałości roślin ciętych i kompozycji roślinnych 	Wykonywanie kompozycji florystycznych.	IX tydzień

2.2. Określenie liczby godzin na kształcenie zawodowe

Tabela 3. Określenie liczby godzin poszczególnych zajęć z podziałem na zajęcia teoretyczne

Przedmiot/ Obowiązkowe zajęcia edukacyjne ustalone przez dyrektora	Liczba godzin		Efekty kształcenia wraz z kryteriami weryfikacji realizowane w ramach przedmiotów oraz kodami (ek, ew, ep)	
	Przedmioty zawodowe teoretyczne	Zajęcia realizowane w formie zajęć praktycznych		
A	B	C	D	E
Projektowanie kompozycji i dekoracji roślinnych.	145	-----	charakteryzuje ogólne zasady kompozycji (ek)	<ul style="list-style-type: none"> – opisuje elementy kompozycji – opisuje barwę, światło i cień jako elementy kompozycji plastycznej
				<ul style="list-style-type: none"> – określa proporcje w kompozycjach florystycznych – opisuje cechy układów kompozycyjnych – opisuje rodzaje kompozycji ze względu na budowę, przebieg linii i punktów
			przygotowuje dokumentację projektową dekoracji roślinnych (ew)	<ul style="list-style-type: none"> – stosuje techniki barwne i skale – stosuje zasady rysunku technicznego i perspektywy, w tym: wymiarowanie, rzuty, perspektywa czołowa – stosuje programy komputerowe do przygotowania dokumentacji projektowej – stosuje programy komputerowe do przygotowania dokumentacji projektowej
			charakteryzuje kompozycje dekoracyjne różnych epok historycznych (ew)	<ul style="list-style-type: none"> – rozróżnia rodzaje dekoracji historycznych – opisuje bukiety i kompozycje stosowane w różnych epokach historycznych – określa materiał roślinny i dekoracyjny wykorzystywany w kompozycjach w „duchu epoki”

Przedmiot/ Obowiązkowe zajęcia edukacyjne ustalone przez dyrektora	Liczba godzin		Efekty kształcenia wraz z kryteriami weryfikacji realizowane w ramach przedmiotów oraz kodami (ek, ew, ep)	
	Przedmioty zawodowe teoretyczne	Zajęcia realizowane w formie zajęć praktycznych		
A	B	C	D	E
				<ul style="list-style-type: none"> wymienia cechy charakterystyczne europejskich kompozycji roślinnych wymienia style japońskiej sztuki układania kwiatów
			charakteryzuje współczesne style kompozycji roślinnych (ek)	<ul style="list-style-type: none"> wymienia współczesne style kompozycji roślinnych opisuje współczesne kompozycje roślinne w różnych stylach stosuje programy komputerowe do wizualizacji współczesnych kompozycji roślinnych
			charakteryzuje techniki florystyczne (ek)	<ul style="list-style-type: none"> dobiera techniki florystyczne do wykonania dekoracji roślinnej dobiera materiał roślinny, uwzględniając dostępność roślin wymienia środki techniczne i pomocnicze wykorzystywane w technikach florystycznych
			charakteryzuje kompozycje okolicznościowe (ek)	<ul style="list-style-type: none"> opisuje materiał roślinny i dekoracyjny do wykonania kompozycji okolicznościowych opisuje technikę sporządzania wiązanek, w tym: technika spiralnego układania łodyg, technika równoległego układania łodyg opisuje rodzaje wiązanek, np. wiązanki luźne, wiązanki ciężkie-zwarte, wiązanki biedermeierowskie opisuje rodzaje bukietów, np. dekoracyjny, standardowy mieszany

Przedmiot/ Obowiązkowe zajęcia edukacyjne ustalone przez dyrektora	Liczba godzin		Efekty kształcenia wraz z kryteriami weryfikacji realizowane w ramach przedmiotów oraz kodami (ek, ew, ep)	
	Przedmioty zawodowe teoretyczne	Zajęcia realizowane w formie zajęć praktycznych		
A	B	C	D	E
				<ul style="list-style-type: none"> opisuje kompozycje okolicznościowe, np. komunijne, ślubne, funeralne, bożonarodzeniowe, wielkanocne
			charakteryzuje gatunki roślin ozdobnych z poszczególnych grup wykorzystywanych we florystyce (ek)	<ul style="list-style-type: none"> opisuje dekoracyjną i użytkową wartość materiału florystycznego stosuje nazewnictwo gatunków roślin ozdobnych (nazwa łacińska i polska) stosowanych we florystyce opisuje przydatność gatunków roślin ozdobnych do kompozycji florystycznych: (kwiaty cięte, zieleń cięta, krzewy i drzewa – kwitnące, ulistnione, owocujące, bezlistne) opisuje przydatność roślin doniczkowych do dekoracji wnętrz wymienia rodzaje tkanek roślinnych wyjaśnia procesy fizjologiczne zachodzące w roślinach podczas ich wzrostu i po zbiorze
			charakteryzuje warunki uprawowe roślin rabatowych i do dekoracji wnętrz (ep)	<ul style="list-style-type: none"> opisuje podłoża stosowane w uprawie i nasadzeniach roślin rabatowych i do dekoracji wnętrz wymienia nawozy stosowane w uprawach poszczególnych grup roślin (sezonowych i do dekoracji wnętrz) wskazuje terminy stosowania nawozów
			charakteryzuje choroby i szkodniki roślin ozdobnych stosowanych we florystyce (ew)	<ul style="list-style-type: none"> rozdziela choroby i szkodniki roślin stosowanych we florystyce, np. mączniak, szara pleśń, przędziorek, mszyce

Przedmiot/ Obowiązkowe zajęcia edukacyjne ustalone przez dyrektora	Liczba godzin		Efekty kształcenia wraz z kryteriami weryfikacji realizowane w ramach przedmiotów oraz kodami (ek, ew, ep)	
	Przedmioty zawodowe teoretyczne	Zajęcia realizowane w formie zajęć praktycznych		
A	B	C	D	E
				<ul style="list-style-type: none"> – dobiera środki ochrony roślin do zwalczania chorób i szkodników, np. mączniak, szara pleśń, przędziorek, mszyce – wskazuje terminy stosowania środków ochrony roślin do zwalczania chorób i szkodników
			charakteryzuje sposoby przedłużania trwałości roślin ciętych i kompozycji roślinnych (ew)	<ul style="list-style-type: none"> – opisuje czynniki wpływające na trwałość kwiatów i zieleni ciętej, np. temperatura, światło – rozróżnia metody suszenia i utrwalania roślin i kompozycji roślinnych – opisuje metody suszenia i utrwalania roślin
Wykonywanie kompozycji florystycznych.	-----	5	charakteryzuje sposoby przedłużania trwałości roślin ciętych i kompozycji roślinnych (ew)	<ul style="list-style-type: none"> – stosuje metody suszenia, utrwalania i preparowania roślin – stosuje sposoby przedłużania trwałości roślin ciętych i kompozycji roślinnych

2.3. Plan kursu umiejętności zawodowej

Tabela 4. Plan zajęć

Nazwa zajęć	Liczba zajęć	Uwagi o realizacji.
Projektowanie kompozycji i dekoracji roślinnych	145	Kształcenie teoretyczne
Wykonywanie kompozycji florystycznych	5	Kształcenie praktyczne
Łączna liczba godzin	150	

3. Cele kształcenia KUZ

Absolwent kursu umiejętności zawodowej KUZ powinien być przygotowany do wykonywania następujących zadań zawodowych:

- charakteryzować ogólne zasady kompozycji
- przygotować dokumentację projektową
- charakteryzować kompozycje epokowa oraz współczesne
- charakteryzować gatunki roślin z poszczególnych grup
- charakteryzować techniki florystyczne
- opisywać kompozycje okolicznościowe
- opisuje sposoby uprawy roślin rabatowych i do dekoracji wnętrz
- charakteryzować sposoby przedłużania trwałości kwiatów

4. Programy poszczególnych zajęć

4.1. Program nauczania dla przedmiotu: Projektowanie kompozycji i dekoracji roślinnych

4.1.1. Cele ogólne przedmiotu

- Poznanie ogólnych zasad tworzenia kompozycji.
- Zapoznanie z dokumentacją projektową dekoracji roślinnych.
- Charakteryzowanie kompozycji dekoracyjnych różnych epok historycznych.
- Poznanie współczesnych stylów kompozycji roślinnych.
- Zapoznanie z rodzajami kompozycji okolicznościowych.
- Poznanie warunków uprawy i pielęgnacji roślin ozdobnych w gruncie i pod osłonami.
- Zapoznanie uczniów z podstawowymi zasadami tworzenia kompozycji.

4.1.2. Cele szczegółowe przedmiotu

- Charakteryzować ogólne zasady przy tworzeniu kompozycji florystycznych.
- Stosować programy komputerowe do przygotowania dokumentacji projektowej.
- Charakteryzować rośliny z poszczególnych grup wykorzystywane we florystyce.
- Rozróżniać rodzaje dekoracji i kompozycji historycznych.
- Opisywać wygląd bukietów i kompozycji stosowanych w różnych epokach historycznych.
- Dobierać materiał roślinny i dekoracyjny wykorzystywany w kompozycjach historycznych.
- Opisywać bukiety i kompozycje stosowane współcześnie.
- Opisywać materiał roślinny i dekoracyjny do sporządzania kompozycji okolicznościowych.

- Charakteryzować techniki florystyczne.
- Opisywać warunki uprawy roślin.
- Wymieniać rodzaje chorób i szkodników w uprawach roślin stosowanych we florystyce.
- Opisywać sposoby przedłużania trwałości roślin ciętych i kompozycji roślinnych.

4.1.3. Materiał nauczania z uwzględnieniem opisu efektów kształcenia

Temat zajęć	Liczba godz.	Efekt kształcenia	Kryteria weryfikacji	Oczekiwane efekty uczenia się – czynności uczestnika. Uczestnik kursu potrafi:
A	B	C	D	E
Charakterystyka ogólnych zasad kompozycji.	15	charakteryzuje ogólne zasady kompozycji (ek)	<ul style="list-style-type: none"> – opisuje elementy kompozycji – opisuje barwę, światło i cień jako elementy kompozycji plastycznej – określa proporcje w kompozycjach florystycznych – opisuje cechy układów kompozycyjnych – opisuje rodzaje kompozycji ze względu na budowę, przebieg linii i punktów 	<ul style="list-style-type: none"> – opisywać elementy kompozycji – opisywać barwę, światło i cień jako elementy kompozycji plastycznej – określać proporcje w kompozycjach florystycznych – opisywać cechy układów kompozycyjnych – opisywać rodzaje kompozycji ze względu na budowę, przebieg linii i punktów
Sposoby przygotowania materiałów roślinnych i dekoracyjnych do wykonania kompozycji.	5	przygotowuje materiał roślinny i dekoracyjny do wykonania kompozycji (ek)	– opisuje sposoby przygotowania materiału do wykonania kompozycji	– opisywać sposoby przygotowania materiału do wykonania kompozycji
		przestrzega zasad kultury i etyki zawodowej (ep)	– stosuje zasady kultury osobistej i ogólnie przyjęte normy zachowania w środowisku pracy wyjaśnia, na czym polega zachowanie etyczne w zawodzie	<ul style="list-style-type: none"> – stosować zasady kultury osobistej i ogólnie przyjęte normy zachowania w środowisku pracy – wyjaśniać, na czym polega zachowanie etyczne w zawodzie

Fundusze Europejskie
Wiedza Edukacja Rozwój

**Rzeczpospolita
Polska**

Unia Europejska
Europejski Fundusz Społeczny

Temat zajęć	Liczba godz.	Efekt kształcenia	Kryteria weryfikacji	Oczekiwane efekty uczenia się – czynności uczestnika. Uczestnik kursu potrafi:
A	B	C	D	E
Wykonywanie dokumentacji projektowej dekoracji roślinnej.	15	przygotowuje dokumentację projektową dekoracji roślinnych (ew)	<ul style="list-style-type: none"> – stosuje techniki barwne i skale – stosuje zasady rysunku technicznego i perspektywy, w tym: wymiarowanie, rzuty, perspektywa czołowa wykonuje dokumentację projektową dekoracji roślinnych – stosuje programy komputerowe do przygotowania dokumentacji projektowej – stosuje programy komputerowe do przygotowania dokumentacji projektowej 	<ul style="list-style-type: none"> – stosować techniki barwne i skale – stosować zasady rysunku technicznego i perspektywy, w tym: wymiarowanie, rzuty, perspektywa czołowa wykonuje dokumentację projektową dekoracji roślinnych – stosować programy komputerowe do przygotowania dokumentacji projektowej – stosować programy komputerowe do przygotowania dokumentacji projektowej
		doskonali umiejętności zawodowe (ew)	<ul style="list-style-type: none"> – pozyskuje informacje zawodoznawcze dotyczące przemysłu z różnych źródeł – określa zakres umiejętności i kompetencji niezbędnych w wykonywaniu zawodu – analizuje własne kompetencje – planuje drogę rozwoju zawodowego 	<ul style="list-style-type: none"> – pozyskiwać informacje zawodoznawcze dotyczące przemysłu z różnych źródeł – określać zakres umiejętności i kompetencji niezbędnych w wykonywaniu zawodu – analizować własne kompetencje – planować drogę rozwoju zawodowego

Temat zajęć	Liczba godz.	Efekt kształcenia	Kryteria weryfikacji	Oczekiwane efekty uczenia się – czynności uczestnika. Uczestnik kursu potrafi:
A	B	C	D	E
Kompozycje roślinne z różnych epok.	11	charakteryzuje kompozycje dekoracyjne różnych epok historycznych (ew)	<ul style="list-style-type: none"> – rozróżnia rodzaje dekoracji historycznych – opisuje bukiety i kompozycje stosowane w różnych epokach historycznych – określa materiał roślinny i dekoracyjny wykorzystywany w kompozycjach w „duchu epoki” – wymienia cechy charakterystyczne europejskich kompozycji roślinnych – wymienia style japońskiej sztuki układania kwiatów 	<ul style="list-style-type: none"> – rozróżniać rodzaje dekoracji historycznych – opisywać bukiety i kompozycje stosowane w różnych epokach historycznych – określać materiał roślinny i dekoracyjny wykorzystywany w kompozycjach w „duchu epoki” – wymieniać cechy charakterystyczne europejskich kompozycji roślinnych – wymieniać style japońskiej sztuki układania kwiatów
Współczesne style kompozycji roślinnych.	12	charakteryzuje współczesne style kompozycji roślinnych (ek)	<ul style="list-style-type: none"> – wymienia współczesne style kompozycji roślinnych – opisuje współczesne kompozycje roślinne w różnych stylach – stosuje programy komputerowe do wizualizacji współczesnych kompozycji roślinnych 	<ul style="list-style-type: none"> – wymieniać współczesne style kompozycji roślinnych – opisywać współczesne kompozycje roślinne w różnych stylach – stosować programy komputerowe do wizualizacji współczesnych kompozycji roślinnych
		stosuje zasady komunikacji interpersonalnej (ep)	<ul style="list-style-type: none"> – identyfikuje sygnały werbalne i niewerbalne – stosuje aktywne metody słuchania – prowadzi dyskusje 	<ul style="list-style-type: none"> – identyfikować sygnały werbalne i niewerbalne – stosować aktywne metody słuchania – prowadzić dyskusje
Charakterystyka technik florystycznych.	15	charakteryzuje techniki florystyczne (ek)	<ul style="list-style-type: none"> – dobiera techniki florystyczne do wykonania dekoracji roślinnej – dobiera materiał roślinny, uwzględniając dostępność roślin – wymienia środki techniczne i pomocnicze wykorzystywane w technikach florystycznych 	<ul style="list-style-type: none"> – dobierać techniki florystyczne do wykonania dekoracji roślinnej – dobierać materiał roślinny, uwzględniając dostępność roślin – wymienić środki techniczne i pomocnicze wykorzystywane w technikach florystycznych

Temat zajęć	Liczba godz.	Efekt kształcenia	Kryteria weryfikacji	Oczekiwane efekty uczenia się – czynności uczestnika. Uczestnik kursu potrafi:
A	B	C	D	E
		stosuje metody i techniki rozwiązywania problemów (ep)	<ul style="list-style-type: none"> – opisuje sposób przeciwdziałania problemom w zespole realizującym zadania – opisuje techniki rozwiązywania problemów – wskazuje, na wybranym przykładzie, metody i techniki rozwiązywania problemu 	<ul style="list-style-type: none"> – opisywać sposób przeciwdziałania problemom w zespole realizującym zadania – opisywać techniki rozwiązywania problemów – wskazywać, na wybranym przykładzie, metody i techniki rozwiązywania problemu
Opis materiału roślinnego i dekoracyjnego do kompozycji florystycznych.	5	charakteryzuje kompozycje okolicznościowe (ek)	<ul style="list-style-type: none"> – opisuje materiał roślinny i dekoracyjny do wykonania kompozycji okolicznościowych 	<ul style="list-style-type: none"> – opisywać materiał roślinny i dekoracyjny do wykonania kompozycji okolicznościowych
Charakterystyka technik wykonania bukietów.	8	charakteryzuje kompozycje okolicznościowe (ek)	<ul style="list-style-type: none"> – opisuje technikę sporządzania wiązanek, w tym: technika spiralnego układania łodyg, technika równoległego układania łodyg – opisuje rodzaje wiązanek, np. wiązanki luźne, wiązanki ciężkie-zwarte, wiązanki biedermeierowskie – opisuje rodzaje bukietów, np. dekoracyjny, standardowy i mieszany 	<ul style="list-style-type: none"> – opisywać technikę sporządzania wiązanek, w tym: technika spiralnego układania łodyg, technika równoległego układania łodyg – opisywać rodzaje wiązanek, np. wiązanki luźne, wiązanki ciężkie-zwarte, wiązanki biedermeierowskie – opisywać rodzaje bukietów, np. dekoracyjny, standardowy i mieszany
Rodzaje kompozycji okolicznościowych.	7	charakteryzuje kompozycje okolicznościowe (ek)	<ul style="list-style-type: none"> – opisuje kompozycje okolicznościowe, np. komunijne, ślubne, funeralne, bożonarodzeniowe, wielkanocne 	<ul style="list-style-type: none"> – opisywać kompozycje okolicznościowe, np. komunijne, ślubne, funeralne, bożonarodzeniowe, wielkanocne

Temat zajęć	Liczba godz.	Efekt kształcenia	Kryteria weryfikacji	Oczekiwane efekty uczenia się – czynności uczestnika. Uczestnik kursu potrafi:
A	B	C	D	E
Wartość dekoracyjna i użytkowa ciętego materiału florystycznego.	15	charakteryzuje gatunki roślin ozdobnych z poszczególnych grup wykorzystywanych we florystyce (ek)	<ul style="list-style-type: none"> opisuje dekoracyjną i użytkową wartość materiału florystycznego stosuje nazewnictwo gatunków roślin ozdobnych (nazwa łacińska i polska) stosowanych we florystyce opisuje przydatność gatunków roślin ozdobnych do kompozycji florystycznych: (kwiaty cięte, zieleń cięta, krzewy i drzewa – kwitnące, ulistnione, owocujące, bezlistne) 	<ul style="list-style-type: none"> opisywać dekoracyjną i użytkową wartość materiału florystycznego stosować nazewnictwo gatunków roślin ozdobnych (nazwa łacińska i polska) stosowanych we florystyce opisywać przydatność gatunków roślin ozdobnych do kompozycji florystycznych: (kwiaty cięte, zieleń cięta, krzewy i drzewa – kwitnące, ulistnione, owocujące, bezlistne)
Przydatność roślin doniczkowych do dekoracji wnętrz.	5	charakteryzuje gatunki roślin ozdobnych z poszczególnych grup wykorzystywanych we florystyce (ek)	<ul style="list-style-type: none"> opisuje przydatność roślin doniczkowych do dekoracji wnętrz wymienia rodzaje tkanek roślinnych wyjaśnia procesy fizjologiczne zachodzące w roślinach podczas ich wzrostu i po zbiorze 	<ul style="list-style-type: none"> opisywać przydatność roślin doniczkowych do dekoracji wnętrz wymieniać rodzaje tkanek roślinnych wyjaśniać procesy fizjologiczne zachodzące w roślinach podczas ich wzrostu i po zbiorze
Warunki uprawowe roślin rabatowych i do dekoracji wnętrz.	12	charakteryzuje warunki uprawowe roślin rabatowych i do dekoracji wnętrz (ep)	<ul style="list-style-type: none"> opisuje podłoża stosowane w uprawie i nasadzeniach roślin rabatowych i do dekoracji wnętrz wymienia nawozy stosowane w uprawach poszczególnych grup roślin (sezonowych i do dekoracji wnętrz) wskazuje terminy stosowania nawozów 	<ul style="list-style-type: none"> opisywać podłoża stosowane w uprawie i nasadzeniach roślin rabatowych i do dekoracji wnętrz wymieniać nawozy stosowane w uprawach poszczególnych grup roślin (sezonowych i do dekoracji wnętrz) wskazywać terminy stosowania nawozów
Charakterystyka chorób i szkodników roślin ozdobnych stosowanych we florystyce.	10	charakteryzuje choroby i szkodniki roślin ozdobnych stosowanych we florystyce (ew)	<ul style="list-style-type: none"> rozdziela choroby i szkodniki roślin stosowanych we florystyce, np. mączniak, szara pleśń, przędziorek, mszyce 	<ul style="list-style-type: none"> rozdzielać choroby i szkodniki roślin stosowanych we florystyce, np. mączniak, szara pleśń, przędziorek, mszyce

Fundusze Europejskie
Wiedza Edukacja Rozwój

**Rzeczpospolita
Polska**

Unia Europejska
Europejski Fundusz Społeczny

Temat zajęć	Liczba godz.	Efekt kształcenia	Kryteria weryfikacji	Oczekiwane efekty uczenia się – czynności uczestnika. Uczestnik kursu potrafi:
A	B	C	D	E
			<ul style="list-style-type: none"> – dobiera środki ochrony roślin do zwalczania chorób i szkodników, np. mączniak, szara pleśń, przędziorek, mszyce – wskazuje terminy stosowania środków ochrony roślin do zwalczania chorób i szkodników 	<ul style="list-style-type: none"> – dobierać środki ochrony roślin do zwalczania chorób i szkodników, np. mączniak, szara pleśń, przędziorek, mszyce – wskazywać terminy stosowania środków ochrony roślin do zwalczania chorób i szkodników
Metody przedłużania trwałości roślin ciętych i kompozycji roślinnych.	10	charakteryzuje sposoby przedłużania trwałości roślin ciętych i kompozycji roślinnych (ew)	<ul style="list-style-type: none"> – opisuje czynniki wpływające na trwałość kwiatów i zieleni ciętej, np. temperatura, światło – rozróżnia metody suszenia i utrwalania roślin i kompozycji roślinnych – opisuje metody suszenia i utrwalania roślin 	<ul style="list-style-type: none"> – opisywać czynniki wpływające na trwałość kwiatów i zieleni ciętej, np. temperatura, światło – rozróżniać metody suszenia i utrwalania roślin i kompozycji roślinnych – opisywać metody suszenia i utrwalania roślin
Razem	145			

4.1.4. Procedury osiągnięcia celów kształcenia

Propozycje metod nauczania

Wśród stosowanych metod nauczania dominować powinny metody problemowe, a wśród nich metody aktywizujące takie jak metoda tekstu przewodniego, metoda przypadku, symulacje. Metody te stwarzają warunki do aktywnego udziału uczestnika kursu w procesie dydaktycznym poprzez zaangażowanie różnych zmysłów, a tym samym przyczyniają się do bardziej efektywnego zapamiętywania przekazywanej przez nauczyciela wiedzy. Ważne jest, aby stosować metody nauczania wymiennie, np. z metodami podającymi takimi jak pogadanka, opowiadanie, opis, anegdota, objaśnienie lub wyjaśnienie. Metody dydaktyczne, jako sposoby postępowania dydaktycznego powinny być dobierane przez nauczyciela prowadzącego przedmiot tak, aby umożliwiły uczestnikom kursu osiągnięcie założonych celów nauczania.

Obudowa dydaktyczna

Zestawy ćwiczeń, instrukcje do ćwiczeń, karty pracy dla uczniów, czasopisma branżowe, filmy i prezentacje multimedialne związane z pracą florysty, katalogi roślin, zielniki, stanowiska komputerowe z dostępem do Internetu, literatura przedmiotowa, wyposażenie odpowiednie do realizacji założonych efektów kształcenia.

Literatura

- Gadowska E., Nizińska A., Maśka A., Rośliny ozdobne w architekturze krajobrazu, Część 5, Dział: Dekoracje roślinne.
- Nizińska A., ABC florystyki,
- Zakrzewska A., Świat florystyki,
- Lersch G., Rzemiosło florystyczne,
- Łukaszewska A., Skutnik E., *Przewodnik florysty 1*.

Czasopisma branżowe:

- „Florum”, „Flora”.

Warunki realizacji

Zajęcia dydaktyczne powinny być prowadzone w pracowni florystycznej i warsztatach szkolnych. Pracownie powinny być wyposażone w stanowiska komputerowe z dostępem do internetu, programów do projektowania, wizualizacji florystycznych oraz kosztorysowania, ekran projekcyjny, skaner, drukarkę, narzędzia rysunkowe, albumy, katalogi, filmy dydaktyczne, aparat cyfrowy, materiały roślinne, dekoracyjne i techniczne itp. Zajęcia powinny być prowadzone z wykorzystaniem zróżnicowanych form: indywidualnie oraz zespołowo. Realizacja treści programowych wymaga stosowania aktywizujących metod nauczania ze szczególnym uwzględnieniem metody projektu, która sprzyja rozwijaniu kompetencji personalnych i społecznych, samodzielnemu rozwiązywaniu problemów oraz rozpoznaniu wybranej tematyki w pogłębiony sposób. Zajęcia powinny odbywać się z przewagą pracy grupowej, uwzględniającą indywidualizację w procesie nauczania. Nauczyciel powinien uwzględniać różnice między uczestnikami kursu, dotyczące zdolności, zainteresowań, tempa pracy, sposobu przyswajania wiedzy oraz motywacji uczenia się. Nauczyciel powinien dostosowywać przekazywane treści, stosowane metody nauczania, sposób organizacji nauczania przedmiotu do indywidualnych potrzeb i możliwości uczestników kursu.

4.1.5. Proponowane metody sprawdzania osiągnięć edukacyjnych uczestnika kursu

Sprawdzanie opanowania przez uczestnika kursu wymagań programowych będzie przeprowadzone na podstawie wykonanych zadań domowych, pracy na lekcji, pracy w grupach, testów. W ocenie należy uwzględnić następujące kryteria ogólne: zawartość merytoryczną ćwiczeń, ich poprawność, formy przedstawienia. Sprawdzanie osiągnięć powinno odbywać się przez cały okres realizacji programu zajęć na podstawie kryteriów przedstawionych na początku kursu. Podczas oceny osiągnięć uczestnika kursu należy brać pod uwagę:

- poprawne stosowanie terminologii zawodowej,

- umiejętność posługiwania się zdobytą wiedzą,
- zaangażowanie w zajęcia,
- umiejętność pracy w zespole,
- kreatywność,
- postawę na zajęciach.

4.2. Program nauczania dla przedmiotu: Wykonywanie kompozycji florystycznych

4.2.1. Cele ogólne przedmiotu

- Poznanie pielęgnacji materiału roślinnego.
- Kształtowanie umiejętności wykonywania dekoracji roślinnych z suszu roślinnego oraz kwiatów sztucznych.

4.2.2. Cele szczegółowe przedmiotu

- Zaprezentować metody wykonania suszu roślinnego.
- Preparować oraz utrzymywać materiał roślinny.
- Pielęgnować materiał roślinny zarówno cięty oraz kompozycje roślinne.
- Poność odpowiedzialność za podejmowane działania.

4.2.3. Materiał nauczania z uwzględnieniem opisu efektów kształcenia

Temat zajęć	Liczba godz.	Efekt kształcenia	Kryteria weryfikacji	Oczekiwane efekty uczenia się – czynności uczestnika. Uczestnik kursu potrafi:
A	B	C	D	E
Suszenie, utrwalanie i preparowanie roślin.	3	charakteryzuje sposoby przedłużania trwałości roślin ciętych i kompozycji roślinnych (ew)	stosuje metody suszenia, utrwalania i preparowania roślin	stosować metody suszenia, utrwalania i preparowania roślin
Przedłużanie trwałości roślin ciętych i kompozycji roślinnych.	2	charakteryzuje sposoby przedłużania trwałości roślin ciętych i kompozycji roślinnych (ew)	stosuje sposoby przedłużania trwałości roślin ciętych i kompozycji roślinnych	stosować sposoby przedłużania trwałości roślin ciętych i kompozycji roślinnych
		ponosi odpowiedzialność za podejmowane działania (ew)	przewiduje skutki podejmowanych działań, w tym skutki prawne wykazuje świadomość odpowiedzialności za wykonywaną pracę przewiduje konsekwencje niewłaściwego wykonywania czynności zawodowych na stanowisku pracy, w tym posługiwanie się niebezpiecznymi substancjami, i niewłaściwej eksploatacji maszyn i urządzeń na stanowisku pracy	przewidywać skutki podejmowanych działań, w tym skutki prawne wykazywać świadomość odpowiedzialności za wykonywaną pracę przewidywać konsekwencje niewłaściwego wykonywania czynności zawodowych na stanowisku pracy, w tym posługiwanie się niebezpiecznymi substancjami, i niewłaściwej eksploatacji maszyn i urządzeń na stanowisku pracy
Razem	5			

4.2.4. Procedury osiągnięcia celów kształcenia

Propozycje metod nauczania

Wśród stosowanych metod nauczania dominować powinny metody praktyczne, takie jak: instruktaż, pokaz, ćwiczenia produkcyjne (wytwórcze). Metody te kształtują i rozwijają umiejętności zawodowe, nawyki oraz sprawność wykonywania zawodu. Umiejętności zdobyte w realnych warunkach pracy, podczas wykonywania rzeczywistych czynności zawodowych zostaną dłużej zapamiętane. Metody praktyczne należy uzupełniać w miarę potrzeby metodami podającymi takimi jak pogadanka, opowiadanie, opis, anegdota, objaśnienie lub wyjaśnienie. Takie wzajemne uzupełnienie w miarę potrzeb uatrakcyjni proces dydaktyczny co przełoży się na poziom zdobytej wiedzy i umiejętności zawodowych. Metody dydaktyczne, jako sposoby postępowania dydaktycznego powinny być dobierane przez nauczyciela prowadzącego przedmiot tak, aby umożliwiły uczestnikom kursu osiągnięcie założonych celów nauczania.

Obudowa dydaktyczna

Scenariusze zajęć, karty pracy do zajęć, kryteria oceniania, prezentacje multimedialne i opracowania dotyczące projektowania koncepcyjnego, szkice, rysunki, projekty, zdjęcia roślin, galanterii florystycznej oraz naczyń i pojemników, katalogi materiałów i wyrobów florystycznych, katalogi roślin, czasopisma branżowe z zakresu florystyki, materiały i narzędzia florystyczne,

Literatura

- Gadowska E., Nizińska A., Maśka A., Rośliny ozdobne w architekturze krajobrazu, Część 5, Dział: Dekoracje roślinne.
- Nizińska A., ABC florystyki.
- Zakrzewska A., Świat florystyki.
- Lersch G., Rzemiosło florystyczne.

- Łukaszewska A., Skutnik E., *Przewodnik florysty 1*.

Czasopisma branżowe:

- „Florum”, „Flora”.

Warunki realizacji

Zajęcia dydaktyczne powinny być prowadzone w pracowni florystycznej i warsztatach szkolnych. Pracownie powinny być wyposażone w stanowiska komputerowe z dostępem do internetu, programów do projektowania, wizualizacji florystycznych oraz kosztorysowania, ekran projekcyjny, skaner, drukarkę, narzędzia rysunkowe, albumy, katalogi, filmy dydaktyczne, aparat cyfrowy, materiały roślinne, dekoracyjne i techniczne itp. Zajęcia powinny być prowadzone z wykorzystaniem zróżnicowanych form: indywidualnie oraz zespołowo. Realizacja treści programowych wymaga stosowania aktywizujących metod nauczania ze szczególnym uwzględnieniem metody projektu, która sprzyja rozwijaniu kompetencji personalnych i społecznych, samodzielnemu rozwiązywaniu problemów oraz rozpoznaniu wybranej tematyki w pogłębiony sposób. Nauczyciel powinien starać się wdrażać w trakcie pracy jak najwięcej nowych technologii i wykorzystania w pracy komputerów i programów do wizualizacji dekoracji. Zajęcia powinny odbywać się z przewagą pracy indywidualnej lub w małych grupach. Indywidualizacja przez nauczyciela powinna uwzględniać różnice między uczestnikami kursu, dotyczące zdolności, zainteresowań, tempa pracy, sposobu przyswajania wiedzy oraz motywacji uczenia się. Nauczyciel powinien dostosowywać przekazywane treści, stosowane metody nauczania, sposób organizacji nauczania przedmiotu do indywidualnych potrzeb i możliwości uczestników kursu.

4.2.5. Proponowane metody sprawdzania osiągnięć uczestnika kursu

Sprawdzanie opanowania przez uczestnika kursu wymagań programowych będzie przeprowadzone na podstawie wykonanych pracy na zajęciach, pracy w grupie, poprawności wykonania zadania. W ocenie należy uwzględnić następujące kryteria ogólne: zawartość merytoryczną ćwiczeń, ich poprawność, formy przedstawienia. Sprawdzanie osiągnięć powinno odbywać się przez cały

okres realizacji programu zajęć na podstawie kryteriów przedstawionych na początku kursu. Podczas oceny osiągnięć uczestnika kursu należy brać pod uwagę:

- poprawne stosowanie terminologii zawodowej,
- umiejętność posługiwania się zdobytą wiedzą,
- zaangażowanie w zajęcia,
- umiejętność pracy w zespole,
- kreatywność,
- postawę na zajęciach.

5. Ewaluacja programu KUZ

Proponuje się prowadzenie ewaluacji w następujących fazach:

Faza refleksyjna – badanie programu przed jego wdrożeniem;

Faza kształtująca – badanie programu w czasie jego realizacji;

Faza podsumowująca – badanie po zakończeniu realizacji całości programu lub jego części.

Celem ewaluacji jest określenie jakości i skuteczności realizacji programu nauczania zawodu florysta w zakresie:

- osiągania efektów kształcenia,
- doboru oraz zastosowania form, metod i strategii dydaktycznych,
- współpracy z pracodawcami,
- wykorzystania bazy technodydaktycznej,
- spójności treści nauczania z celami nauczania,

- przyrostu wiedzy uczestników kursu.

Efekt kształcenia z podstawy programowej (oznaczony w programie kursu jako kluczowy dla kwalifikacji lub jednostki efektów)	Wskaźniki potwierdzające osiągnięcie efektu kształcenia	Metody/techniki badania	Termin badania
A	B	C	D
charakteryzuje ogólne zasady kompozycji (ek)	<ul style="list-style-type: none"> – opisuje elementy kompozycji – opisuje barwę, światło i cień jako elementy kompozycji plastycznej – określa proporcje w kompozycjach florystycznych – opisuje cechy układów kompozycyjnych – opisuje rodzaje kompozycji ze względu na budowę, przebieg linii i punktów 	<ul style="list-style-type: none"> – ankiety dla prowadzących zajęcia, pracodawców – wywiad – testy osiągnięć uczestnika kursu – analiza dokumentacji – analiza ilości zatrudnionych w zawodzie absolwentów – analiza wyników egzaminu zawodowego 	Na koniec kursu. Po otrzymaniu wyników egzaminu zawodowego
charakteryzuje współczesne style kompozycji roślinnych (ek)	<ul style="list-style-type: none"> – wymienia współczesne style kompozycji roślinnych – opisuje współczesne kompozycje roślinne w różnych stylach – stosuje programy komputerowe do wizualizacji współczesnych kompozycji roślinnych 	<ul style="list-style-type: none"> – ankiety dla prowadzących zajęcia, pracodawców – wywiad – testy osiągnięć uczestnika kursu – analiza dokumentacji – analiza ilości zatrudnionych w zawodzie absolwentów – analiza wyników egzaminu zawodowego 	Na koniec kursu. Po otrzymaniu wyników egzaminu zawodowego
charakteryzuje techniki florystyczne (ek)	<ul style="list-style-type: none"> – dobiera techniki florystyczne do wykonania dekoracji roślinnej – dobiera materiał roślinny, uwzględniając dostępność roślin – wymienia środki techniczne i pomocnicze wykorzystywane w technikach florystycznych 	<ul style="list-style-type: none"> – ankiety dla prowadzących zajęcia, pracodawców – wywiad – testy osiągnięć uczestnika kursu – analiza dokumentacji – analiza ilości zatrudnionych w zawodzie absolwentów 	Na koniec kursu. Po otrzymaniu wyników egzaminu zawodowego

Efekt kształcenia z podstawy programowej (oznaczony w programie kursu jako kluczowy dla kwalifikacji lub jednostki efektów)	Wskaźniki potwierdzające osiągnięcie efektu kształcenia	Metody/techniki badania	Termin badania
A	B	C	D
		– analiza wyników egzaminu zawodowego	
charakteryzuje kompozycje okolicznościowe (ek)	<ul style="list-style-type: none"> – opisuje materiał roślinny i dekoracyjny do wykonania kompozycji okolicznościowych – opisuje technikę sporządzania wiązanek, w tym: technika spiralnego układania łodyg, technika równoległego układania łodyg – opisuje rodzaje wiązanek, np. wiązanki luźne, wiązanki ciężkie-zwarte, wiązanki biedermeierowski – opisuje rodzaje bukietów, np. dekoracyjny, standardowy i mieszany – opisuje kompozycje okolicznościowe, np. komunijne, ślubne, funeralne, bożonarodzeniowe, wielkanocne 	<ul style="list-style-type: none"> – ankiety dla prowadzących zajęcia, pracodawców – wywiad – testy osiągnięć uczestnika kursu – analiza dokumentacji – analiza ilości zatrudnionych w zawodzie absolwentów – analiza wyników egzaminu zawodowego 	Na koniec kursu. Po otrzymaniu wyników egzaminu zawodowego
charakteryzuje gatunki roślin ozdobnych z poszczególnych grup wykorzystywanych we florystyce (ek)	<ul style="list-style-type: none"> – opisuje dekoracyjną i użytkową wartość materiału florystycznego – stosuje nazewnictwo gatunków roślin ozdobnych (nazwa łacińska i polska) stosowanych we florystyce – opisuje przydatność gatunków roślin ozdobnych do kompozycji florystycznych: (kwiaty cięte, zieleń cięta, krzewy i drzewa – kwitnące, ulistnione, owocujące, bezlistne) 	<ul style="list-style-type: none"> – ankiety dla prowadzących zajęcia, pracodawców – wywiad – testy osiągnięć uczestnika kursu – analiza dokumentacji – analiza ilości zatrudnionych w zawodzie absolwentów – analiza wyników egzaminu zawodowego 	Na koniec kursu. Po otrzymaniu wyników egzaminu zawodowego

Efekt kształcenia z podstawy programowej (oznaczony w programie kursu jako kluczowy dla kwalifikacji lub jednostki efektów)	Wskaźniki potwierdzające osiągnięcie efektu kształcenia	Metody/techniki badania	Termin badania
A	B	C	D
	<ul style="list-style-type: none"> – opisuje przydatność roślin doniczkowych do dekoracji wnętrz – wymienia rodzaje tkanek roślinnych – wyjaśnia procesy fizjologiczne zachodzące w roślinach podczas ich wzrostu i po zbiorze 		

Odniesieniu do programu nauczania ewaluacja powinna umożliwić ustalenie odpowiedzi na pytania:

Czy program jest możliwy do realizowania, a jeśli tak, to jakie czynniki sprzyjają, a jakie utrudniają realizację programu?

Czy i w jakim stopniu cele określone przez program zostały osiągnięte?

Jakie powinny być warunki osiągania zamierzonych celów?

Jakie są ewentualne uboczne następstwa (dodatnie i ujemne) realizacji programu?

Jakie czynności należy wykonać dla udoskonalenia programu?

6. Wykaz literatury oraz niezbędnych środków i materiałów dydaktycznych

6.1. Wykaz literatury

1. Nizińska A., ABC florystyki, Hortpress, 2019 r.
2. Korzekwa G., Elementarz florystyki, Synergia, 2021 r.
3. Zakrzewska A., Świat florystyki, Septem, 2021.
4. Nizińska A., Florystyka ślubna, Hortpress, 2015.
5. Malec K. Kwiaty na stół. Poradnik dla początkującego florysty, e-book, 2020.
6. Krulczuk J., Florystyk dla początkujących, Egros, 2021.
7. Pyrke P., Kompozycje kwiatowe na stół, Muza, 2009.
8. Wagner K., 555 pomysłów na dekoracje kwiatowe, Delta, 2010.
9. Praca zbiorowa, Zalecenia Ochrony Roślin Ozdobnych, Florensis, 2019.
10. M. Czekalski, Ogólna uprawa roślin ozdobnych, Wydawnictwo Uniwersytetu Przyrodniczego we Wrocławiu, 2010.
11. Szmidt-Jaworska A., Kopcewicz J., Fizjologia roślin, Wydawnictwo Naukowe PWN, 2020.

Czasopisma branżowe:

1. „Forum”, PG Studio Meroń.
2. Katalog Florysty, Infopolis S.C..
3. Kwartalnik „Florysta”, Infopolis S.C..
4. „Kwietnik”, Prószyński S-ka.

6.2 Wykaz niezbędnych środków i materiałów dydaktycznych

Organizator kursu podejmujący kształcenie w zawodzie florysta powinna posiadać następujące pomieszczenia dydaktyczne:

PROGRAM NAUCZANIA KURSU UMIEJĘTNOŚCI ZAWODOWEJ

OGR.01.3. Planowanie kompozycji i dekoracji roślinnych

Strona 37 z 42

1. Pracownię projektowania wyrobów florystycznych, wyposażoną w: stanowiska rysunkowo--malarskie (jedno stanowisko dla jednego ucznia), materiały, narzędzia rysunkowe i malarskie, plansze przedstawiające dekoracje wnętrz zabytkowych i współczesnych, albumy i katalogi z zakresu historii sztuki, historii dekoracji roślinnych, prezentacje multimedialne i filmy dydaktyczne dotyczące rodzajów i stylów kompozycji florystycznych, sposobów i technik wykonania kompozycji, plansze przedstawiające zasady łączenia barw oraz projektowania kompozycji, plansze przedstawiające materiał roślinny i środki techniczne, katalogi materiałów i wyrobów florystycznych, przykładowe cenniki materiału roślinnego i środków technicznych, środki umożliwiające ekspozycję projektów florystycznych, projektor multimedialny, stanowisko komputerowe dla nauczyciela z dostępem do Internetu i z pakietem programów biurowych, ekran projekcyjny, skaner, drukarkę, cyfrowy aparat fotograficzny, stanowiska do komputerowego projektowania wyrobów (jedno stanowisko dla trzech uczniów);
2. Pracownię materiałoznawstwa florystycznego, wyposażoną w: materiał roślinny, taki jak: kwiaty i zieleń cięta, rośliny doniczkowe, rośliny utrwalone, materiały dekoracyjne, podstawowe i pomocnicze środki techniczne, naczynia i pojemniki, zestawy podłoży kwiatowych, zestawy nawozów i materiałów do pielęgnacji roślin, sprzęt do pielęgnacji roślin, narzędzia i urządzenia florystyczne, statywy do bukietów ślubnych, urządzenia umożliwiające prezentację materiałów i wyrobów florystycznych, prasę do suszenia roślin, tablicę białą bezpyłową, instalację wodno-kanalizacyjną;
3. Pracownię florystyczną, w której powinny być zorganizowane stanowiska wykonywania kompozycji i dekoracji roślinnych (jedno stanowisko dla jednego ucznia), wyposażone w: materiał roślinny, podstawowe i pomocnicze środki techniczne, materiały dekoracyjne, narzędzia i urządzenia, pojemniki na odpady organiczne i nieorganiczne, lustro, środki umożliwiające eksponowanie kompozycji i dekoracji florystycznych, instalację elektryczną i wodno-kanalizacyjną.

4. Kształcenie praktyczne może odbywać się w: pracowniach szkolnych, placówkach kształcenia ustawicznego, placówkach kształcenia praktycznego oraz podmiotach stanowiących potencjalne miejsce zatrudnienia absolwentów szkół kształcących w zawodzie.

7. Sposób i forma zaliczenia kursu

Kurs umiejętności zawodowy kończy się zaliczeniem w formie ustalonym przez podmiot prowadzący kurs. Zaleca się, aby zaliczenie obejmowało wszystkie efekty kształcenia wraz z kryteriami weryfikacji zawartymi w podstawie programowej kształcenia w zawodzie florysta wykładanych w ramach kursu. Uczestnik kursu, który uzyska jego zaliczenie, otrzymuje zaświadczenie o ukończeniu kursu umiejętności zawodowej (KUZ).

8. Sprawdzenie kompletności i poprawności opracowanego programu zajęć

Tabela 5. Tabela weryfikacji programu nauczania KUZ pod kątem zgodności z przepisami prawa oświatowego

Lp.	Program kursu umiejętności zawodowej uwzględnia	Zawartość opracowanego programu zajęć (T/N)
1	Cele kształcenia (zadania zawodowe)	
2	Efekty kształcenia	
3	Kryteria weryfikacji	
4	Warunki realizacji kształcenia w kwalifikacji (lub niezbędne do realizacji danej jednostki efektów)	
5	Minimalna liczba godzin kształcenia zawodowego dla kwalifikacji wyodrębnionej w zawodzie lub jednostki efektów	

Tabela 6. Tabela weryfikacji programu KUZ pod kątem kompletności efektów kształcenia

Efekty kształcenia oraz kryteria weryfikacji określone w podstawie programowej kształcenia w zawodzie		Zawartość opracowanego programu zajęć (temat zajęć)
Oznaczenie i nazwa jednostki efektów OGR.01.3. Projektowanie kompozycji i dekoracji roślinnych		
Efekty kształcenia	Kryteria weryfikacji	Temat zajęć
	opisuje elementy kompozycji	Charakterystyka ogólnych zasad kompozycji.

Efekty kształcenia oraz kryteria weryfikacji określone w podstawie programowej kształcenia w zawodzie		Zawartość opracowanego programu zajęć (temat zajęć)
Oznaczenie i nazwa jednostki efektów OGR.01.3. Projektowanie kompozycji i dekoracji roślinnych		
Efekty kształcenia	Kryteria weryfikacji	Temat zajęć
charakteryzuje ogólne zasady kompozycji (ek)	opisuje barwę, światło i cień jako elementy kompozycji plastycznej	Charakterystyka ogólnych zasad kompozycji.
	określa proporcje w kompozycjach florystycznych	Charakterystyka ogólnych zasad kompozycji.
	opisuje cechy układów kompozycyjnych	Charakterystyka ogólnych zasad kompozycji.
	opisuje rodzaje kompozycji ze względu na budowę, przebieg linii i punktów	Charakterystyka ogólnych zasad kompozycji.
przygotowuje dokumentację projektową dekoracji roślinnych (ew)	stosuje techniki barwne i skale	Wykonywanie dokumentacji projektowej dekoracji roślinnej.
	stosuje zasady rysunku technicznego i perspektywy, w tym: wymiarowanie, rzuty, perspektywa czołowa wykonuje dokumentację projektową dekoracji roślinnych	Wykonywanie dokumentacji projektowej dekoracji roślinnej.
	stosuje programy komputerowe do przygotowania dokumentacji projektowej	Wykonywanie dokumentacji projektowej dekoracji roślinnej.
	stosuje programy komputerowe do przygotowania dokumentacji projektowej	Wykonywanie dokumentacji projektowej dekoracji roślinnej.
charakteryzuje kompozycje dekoracyjne różnych epok historycznych (ew)	Rozróżnia rodzaje dekoracji historycznych	Kompozycje roślinne z różnych epok.
	opisuje bukiety i kompozycje stosowane w różnych epokach historycznych	Kompozycje roślinne z różnych epok.
	określa materiał roślinny i dekoracyjny wykorzystywany w kompozycjach w „duchu epoki”	Kompozycje roślinne z różnych epok.
) wymienia cechy charakterystyczne europejskich kompozycji roślinnych	Kompozycje roślinne z różnych epok.
	wymienia style japońskiej sztuki układania kwiatów	Kompozycje roślinne z różnych epok.
charakteryzuje współczesne style kompozycji roślinnych (ek)	wymienia współczesne style kompozycji roślinnych	Współczesne style kompozycji roślinnych.
	opisuje współczesne kompozycje roślinne w różnych stylach	Współczesne style kompozycji roślinnych.
	stosuje programy komputerowe do wizualizacji współczesnych kompozycji roślinnych	Współczesne style kompozycji roślinnych.

Efekty kształcenia oraz kryteria weryfikacji określone w podstawie programowej kształcenia w zawodzie		Zawartość opracowanego programu zajęć (temat zajęć)
Oznaczenie i nazwa jednostki efektów OGR.01.3. Projektowanie kompozycji i dekoracji roślinnych		
Efekty kształcenia	Kryteria weryfikacji	Temat zajęć
charakteryzuje techniki florystyczne (ek)	dobiera techniki florystyczne do wykonania dekoracji roślinnej	Charakterystyka techniki florystyczne.
	dobiera materiał roślinny, uwzględniając dostępność roślin	Charakterystyka technik florystycznych.
	wymienia środki techniczne i pomocnicze wykorzystywane w technikach florystycznych	Charakterystyka technik florystycznych.
charakteryzuje kompozycje okolicznościowe (ek)	opisuje materiał roślinny i dekoracyjny do wykonania kompozycji okolicznościowych	Opis materiału roślinnego i dekoracyjnego do kompozycji florystycznych.
	opisuje technikę sporządzania wiązanek, w tym: technika spiralnego układania łodyg, technika równoległego układania łodyg	Charakterystyka technik wykonania bukietów.
	opisuje rodzaje wiązanek, np. wiązanki luźne, wiązanki ciężkie-zwarte, wiązanki biedermeierowskie	Charakterystyka technik wykonania bukietów.
	opisuje rodzaje bukietów, np. dekoracyjny, standardowy i mieszany	Charakterystyka technik wykonania bukietów.
	opisuje kompozycje okolicznościowe, np. komunijne, ślubne, funeralne, bożonarodzeniowe, wielkanocne	Rodzaje kompozycji okolicznościowych.
charakteryzuje gatunki roślin ozdobnych z poszczególnych grup wykorzystywanych we florystyce (ek)	opisuje dekoracyjną i użytkową wartość materiału florystycznego	Wartość dekoracyjna i użytkowa ciętego materiału florystycznego.
	stosuje nazewnictwo gatunków roślin ozdobnych (nazwa łacińska i polska) stosowanych we florystyce	Wartość dekoracyjna i użytkowa ciętego materiału florystycznego.
	opisuje przydatność gatunków roślin ozdobnych do kompozycji florystycznych: (kwiaty cięte, zieleń cięta, krzewy i drzewa – kwitnące, ulistnione, owocujące, bezlistne)	Przydatność roślin doniczkowych do dekoracji wnętrz.
	opisuje przydatność roślin doniczkowych do dekoracji wnętrz	Przydatność roślin doniczkowych do dekoracji wnętrz.
	wymienia rodzaje tkanek roślinnych	Przydatność roślin doniczkowych do dekoracji wnętrz.

Efekty kształcenia oraz kryteria weryfikacji określone w podstawie programowej kształcenia w zawodzie		Zawartość opracowanego programu zajęć (temat zajęć)
Oznaczenie i nazwa jednostki efektów OGR.01.3. Projektowanie kompozycji i dekoracji roślinnych		
Efekty kształcenia	Kryteria weryfikacji	Temat zajęć
charakteryzuje warunki uprawowe roślin rabatowych i do dekoracji wnętrz (ep)	wyjaśnia procesy fizjologiczne zachodzące w roślinach podczas ich wzrostu i po zbiorze	Przydatność roślin doniczkowych do dekoracji wnętrz.
	opisuje podłoża stosowane w uprawie i nasadzeniach roślin rabatowych i do dekoracji wnętrz	Warunki uprawowe roślin rabatowych i do dekoracji wnętrz.
	wymienia nawozy stosowane w uprawach poszczególnych grup roślin (sezonowych i do dekoracji wnętrz)	Warunki uprawowe roślin rabatowych i do dekoracji wnętrz.
	wskazuje terminy stosowania nawozów	Warunki uprawowe roślin rabatowych i do dekoracji wnętrz.
charakteryzuje choroby i szkodniki roślin ozdobnych stosowanych we florystyce (ew)	rozdziela choroby i szkodniki roślin stosowanych we florystyce, np. mączniak, szara pleśń, przędziorek, mszyce	Charakterystyka chorób i szkodników roślin ozdobnych stosowanych we florystyce.
	dobiera środki ochrony roślin do zwalczania chorób i szkodników, np. mączniak, szara pleśń, przędziorek, mszyce	Charakterystyka chorób i szkodników roślin ozdobnych stosowanych we florystyce.
	wskazuje terminy stosowania środków ochrony roślin do zwalczania chorób i szkodników	Charakterystyka chorób i szkodników roślin ozdobnych stosowanych we florystyce.
charakteryzuje sposoby przedłużania trwałości roślin ciętych i kompozycji roślinnych (ew)	opisuje czynniki wpływające na trwałość kwiatów i zieleni ciętej, np. temperatura, światło	Metody przedłużania trwałości roślin ciętych i kompozycji roślinnych.
	rozdziela metody suszenia i utrwalania roślin i kompozycji roślinnych	Metody przedłużania trwałości roślin ciętych i kompozycji roślinnych.
	opisuje metody suszenia i utrwalania roślin	Metody przedłużania trwałości roślin ciętych i kompozycji roślinnych.
	stosuje metody suszenia, utrwalania i preparowania roślin	Suszenie, utrwalanie i preparowanie roślin.
	stosuje sposoby przedłużania trwałości roślin ciętych i kompozycji roślinnych	Przedłużanie trwałości roślin ciętych i kompozycji roślinnych.